

Selektivno okupljanje umetnika, po pozivu je kreativan čin. Tome prethodi informacija o umetniku, njegovim dimenzijama u savremenoj umetnosti, produkciji, karakteru i spremnosti da odreaguje na ponuđene uslove u Vajarskom susretu "Meander". Na taj način se ostvaruje plan, permanentnog uvećavanja kvalitetnih skulptura u određenom vremenskom dignitetu i plan učestovanja u oblikovanju aktuelne skulptorske scene.

U zavisnosti od iskustva, umetničke imaginacije, stila života, umetnik dolazi u "Meander" uglavnom sa određenom idejom, skicom, detaljnim projektom, konkretnim zahtevom na osnovu prethodno sakupljenih informacija o materijalu, mašinama, i sličnim mogućnostima u Brodogradilištu. I ukoliko je umetnik više obavešten utoliko je bliže realizaciji sopstvene umetničke zamisli.

Fenomenološki aspekt "Meandra" pored ovog metodološkog pristupa ima i sadržinski akt, kojim se obeleđanjuje uloga i učestovanje umetnika u realizaciji umetničkog dela. Diskurs uloge i učestovanja je utoliko interesantniji jer se ne ispoljava jednoznačno, kao oblik odnosa među generacijama, već kao odraz različitog senzibiliteta, škole, sredine itd.

"Učestovanje" podrazumeva neposredno angažovanje (umetnik radi sam), oblik blisko doživljavanja materijala (Kosta Bođanović, Jasminka Brkanović). Zbog toga su ova dela sklona detalju, direktnom umetnikovom tragu, a mašinska obrada svedena na najmanju, okvirnu meru. Bođanović mašinsku formu "oslobada" mase dajući joj nove površine i novi vizuelni

sadržaj. Jasminka Brković slika varom, tako da te površine imaju razigranu frakturu i u potpunoj su suprotnosti sa masom noseće konstrukcije.

Zoran Todorović i Bojan Štokelj nemaju direktnu ulogu u realizaciji dela. Njihova "uloča" sastoji se od detaljnog proračuna, specifikacije materijala, način izvođenja itd. Ova distanca je karakteristična za kasniju sudbinu umetničkog dela. Umetnik ne veruje u materijalnu trajnost dela. Ono je objekat koje služi samo da bi se realizovala širina ideja. Pojedinačnost estetske forme se poništava. Upravo je to rezultat filozofskog stava nekolicine savremenih umetnika da skulptura jeste samo alat kojim bi se poiçralo sa logikom prirode, logikom društva kao konvencijama i aporijama današnjice.

Takav pristup Todoroviću omogućava da svoju "Zvezdu" pusti u Jadransko more sa kasnije ugrađenim signalnim sistemom za brodove i da nošena morskim strujama ploví put Sredozemlja do konačnog i sada nepoznatog boravišta.

Štokelj je predstavnik slovenačke savremene umetnosti koji u tradiciji onog umetnika koji određuje, emotivno na društvene potrese i u stanju da ih prizemlji, sveđe u pojedinačnu ljudsku sudbinu, duhovito, parodijom, sumanuto, igrom, efektno i končiznim jezikom.

Zbirka ovo godišnjih radova ne predstavlja samo deo savremene jugoslovenske skulptorske produkcije, što je ipak činjenica, ali i definije neke relacije odnosa umetnika i njegovo delo, njegovo položaja u savremenom svetu i želje da ga menjaju.

Radmila Savčić

TREĆI VAJARSKI SUSRET "MEANDER '97"
Apatin, 20. VI – 3. VII 1997.

KULTURNI CENTAR
GALERIJA "MEANDER"

PETEŠI ŠANDORA 4, 25260 Apatin

TELEFON: 025 773-923, FAX: 025 772-040

Odgovorni urednik:

Radmila Savčić

FOTOGRAFIJE:

Dražan Radonić, Borivoj Miroslavljević

ŠTAMPA:

"BIROGRAF" Apatin

Tiraž: 200

TREĆI VAJARSKI SUSRET "MEANDER '97" SU POMOGLI: Skupština opštine Apatin, Brodogradilište Apatin,
Ministarstvo kulture Republike Srbije, Mašinski školski centar Apatin

